

opstille forsvarlige Beregninger over Statens Indtægt ved Forlængelsen af de midlertidige Forbrugsafgifter.

Inden Lovforslaget udarbejdedes, havde der været forhandlet med de interesserede *Erhverv* angaaende tiltrængte Ændringer i den gældende Ordning. Der blev herunder fra Erhvervenes Side fremsat en Række Ønsker, som delvis blev imødekommet ved Bestemmelserne i det Lovforslag, der derefter fremsattes.

Paa *Rigsdagen* gav Ordførerne for de fire største Partier Lovforslaget deres Tilslutning, omend ikke uden store Betæneligheder, idet navnlig Manufakturvaarskatten blev angrebet fra flere Sider.

I *Folketinget* var *Valdemar Sørensen* (R. V.) ligesom i tidligere Aar inde paa Tanken om at graduere Skatten, saa at Luksusartikler rantes haardere end Nødvendighedsartikler; Børne- og Arbejdstøj burde om muligt helt fritages. *Hassing-Jørgensen* (R. V.) gik stærkt mod denne Skat, som efter hans Opfattelse var urimelig, og som den finansielle Situation ikke gjorde det nødvendigt at gennemføre. Ogsaa *Hartel* (B.) tog Afstand fra Manufakturvaarskatten, hvis Opretholdelse gjorde det umuligt for hans Parti at stemme for Lovforslaget som Helhed, og *Aage Henriksen* (N. A.) erklærede, at han maatte gaa imod det, idet han særlig var imod Skatten paa Børne- og Arbejdstøj. Lovforslaget vedtoges med 87 Stemmer mod 1. Hvor mange Medlemmer der hverken stemte for eller imod, blev ikke konstateret. Da *Hartel* i den Anledning havde besværet sig over, at der ikke ved den endelige Afstemning var blevet rettet Opfordring til de Medlemmer, som havde udtalt, at de vilde undlade at stemme, om at tilkendegive dette, beklagede *Formanden* i et følgende Møde, at dette ikke var sket.

I *Landstinget* var Vedtagelsen enstemmig, men *J. S. Foget* (B.) kunde ikke stemme for Loven. *Villemoes* (V.) slog til Lyd for en gradvis Afvikling af Manufakturvaarskatten og støttedes heri af *Stein* (K. F.). *Axel Christensen* (R. V.) henstillede til Overvejelse, at der i god Tid inden Udløbet af den nye Lovs Gyldighedstid blev nedsat et Rigsdagsudvalg med den Opgave at finde Udveje til at skaffe Staten de fornødne Midler, uden at Manufakturvaarskatten blev yderligere forlænget. *Finansministeren* saa gerne, om man kunde enes om et bedre Beskatningsgrundlag, men hidtil var det ikke lykkedes. Han ansaa det for tvivlsomt, om det vilde være hensigtsmæssigt at nedsætte et Rigsdagsudvalg til Behandling af Sagen.
